

vendt ved Opførelsen af Aarhus Personbanegaard, kan det vist forudses, at Lille Bælts Broen ikke bliver færdig i den første Menneskealder, og selv naar Lille Bælts Broen er færdig og taget i Brug, har Aarhus—Kalundborg—København-Ruten aldeles ikke tabt sin Betydning. Nord- og Midtjylland vil vedblivende være stærkt interesseret i en saa god Forbindelse over Kalundborg som muligt. Det Forenede Dampskibsselskab besørger jo Natforbindelsen mellem Aarhus og København, men Statsbanernes Billetter giver ikke Adgang til at benytte denne Rute. Vil man f. Eks. rejse fra Viborg eller Randers til København og tage med Dampskibet om Natten, skal man først tage Billet ved Statsbanerne til Aarhus og derfra til et af Det Forenede Dampskibsselskabs Skibe fra Aarhus til København. Det bliver en meget dyr Rejse, Staten burde selvfølgelig selv overtage denne Dampskibsroute, der vel nok er den mest rentable Dampskibsroute her i Landet, eller ogsaa burde man sørge for at faa en Rute om Natten fra Aarhus over Kalundborg til København. Jeg ved ikke, hvad det er, der er i Vejen. Men det synes, som om Statsbanernes ledende Autoriteter slet ikke er i Stand til at faa Øje paa det Forhold. I hvert Fald synes det ikke at have Interesse for dem at beskæftige sig videre dermed. Antagelig er denne Passivitet ikke dikteret af Uvillie mod det private Dampskibsselskab, som besørger Dampskibsfarten om Natten mellem Aarhus og København, men efterhaanden som de rejsendes Antal mellem Jylland og København forøges, vil de blive nødt til at beskæftige sig med Forbedringer af denne Rute, og vi Jyder mener, at Tiden snart maa være inde til, at der for Alvor bliver foretaget noget. Jeg haaber, Ministeren vil være enig med mig i, at Forbedringer paa denne Rute senere vil blive rentable for Statsbanerne, der dog ikke her kan klage over Konkurrence fra Automobilene.

Jeg skal dernæst omtale et Spørgsmaal, som jeg beder den højtærede Undervisningsminister med Velvillie beskæftige sig med. Der førtes sidste Sommer en ret interessant Forhandling i Dagspressen om Skolebøger og den Pris, Bogforlagene holder Bøgerne i. I Befolkningen er den Opfattelse almindelig, at danske Skolebøger holdes i en alt for urimelig høj Pris, og at de med Fordel maa kunne sælges ikke saa lidt billigere. I det hele taget kan det vist siges, at i Sammenligning med vore Nabolande ligger danske Bogpriser i Almindelighed højt. Man kan ganske vist

henvise til, at ingen har Pligt til at købe dyre skønlitterære Bøger eller Subskriptionsværker, og at det er en frivillig Sag, om man vil anvende Penge hertil. Det er indrømmet. Men det er efter min Mening et ufornuftigt Standpunkt. Frivilligheden holder i alt Fald op, naar vi gaar over til den faglige Litteratur, særlig Skolebogs-litteraturen. Den er jo en Nødvendighed og for mange Smaafolk en dyr og tyn-gende Nødvendighed. Det er svimlende Summer, der Aar efter Aar maa betales paa denne Konto dels af Stat og Kommune, dels af Forældre. Fra sagkyndig Side hævdes det, at dersom man medtager alle private og offentlige Undervisningsanstalter lige fra Folkeskolen til de højere Læreanstalter i Provensen og København, kommer man op paa et aarligt Beløb af 10—12 Mill. Kr. til Indkøb af Bøger, en Udgift, som Forældre, Stat og Kommune Aar efter Aar maa udrede. Stat og Kommune er gaaet den Vej at lette Adgangen til Undervisningen, gøre den saa billig som muligt, for at ingen af økonomiske Grunde behøver at holde sig tilbage. Folkeskolen og den kommunale Mellemskole er vistnok gratis overalt i Landet. Rigsdagen har vedtaget en Lov, hvorefter Folk med smaa Indtægter kan sætte deres Børn gratis i Statens Gymnasier eller i alt Fald for en meget ringe Betaling. Og i de fleste kommunale Gymnasier gælder de samme Regler. Men samtidig er Bogpriserne steget ganske enormt, saa ikke faa Forældre af den Grund maa holde deres Børn tilbage f. Eks. fra Mellemskolerne og Gymnasierne; de kan ikke betale de høje Priser for Bøgerne. Jeg ønsker ikke at udpege enkelte Bøger eller enkelte Forlag, det er ikke Meningen. Men naar jeg oplyser, at f. Eks. en Bog paa mindre end 100 Sider, der kan anvendes ved Undervisningen i Gymnasiernes tre Linier og altsaa har et ret godt Marked, koster ca. 5 Kr., vil enhver kunne forstaa, at der er Grund til Kritik. En dansk Læsebog for Folkeskolen, som før Krigen kostede et Par Kroner, betales nu med 5—6—7 Kr. Da Priseniveauet for Aar tilbage laa adskilligt højere end nu, og Folk havde flere Penge mellem Hænder, var der maaske noget rimeligt i de høje Priser paa Skolebøgerne, men baade Arbejdsløn og Materialepriser er gaaet stærkt ned, og Bogmarkedet er blevet større, dels ved at Landet er blevet større, og dels ved at Skolerne efterhaanden benytter flere Bøger. Det lille Forfatterhonorar, som gives for Skolebøger, kan heller ikke berettiget til de høje Pri-